

ዜና ቲዩብ ወደት ዘመም ዘመም!
ቴዎድሮስ መዋዒ (ከአዲስ አበባ)

ትናንት ማታ በዜናቲዩብ ባለቤት የሰማሁትን ስድብ አዘል ሀተታ ማመን አልቻልኩም። የሚሳደበው ደግሞ ካሉን በጣም ውሱንና ጥቂት የግፋኝን ኢትዮጵያውያን መተንፈሻ ልሣናት አንዱ የሆነውን ኢትዮ-360ንና ጋዜጠኞቹን በጠቅላላ ነው። በሾርኒ የነበረው ዘለፋ አሁን ለይቶለት ስም በመጥቀስ ሆኗል።

የዚህ ማኅበራዊ ሚዲያ ባለቤት በኢትዮጵያዊነቱ አይታመም። የዛሬውን አያድርገውና ቀደም ሲል በኢሳት ውስጥ ለሀገሩ ብዙ ለፍቷል። ከሀገር ከመውጣቱም በፊት በግል ጋዜጦች በተለያዩ የብዕር ስሞች ለዚህች ምስኪን ሀገር ደክሟል፤ ለአሥርና ለአንግልትም ተዳርጓል። የሰሞኑ ወደአሮሙማው የአቢይ መንግሥት ጠጋ ጠጋ ማለት ማብዛቱ ግን ይህን ሁሉ ልፋት ድካሙን የሚያደበዝዝ ስለመሰለኝ ሰጋሁ፤ ፈራሁለትም። መካሪ ካለው በጊዜ አንዲስተካከል ቢጠቁሙት ክፋት የለውም፤ ይህ የአቢይ ዘመን ብዙ ሁነኛ ዜጎችን አያሳጣን ነውና አንዳች መፍትሔ ያሻቀል። ነገሩ “የአበራሽን ጠባሳ ያዬ ...” አንዲሉ ዓይነት ነው።

አቢይዝም በርካታ አንቱ የተባሉ ሰዎችን ከክብራቸው ማማ አያወረደ በኦርባላዊው የጓድ ናፖሊዮን የዓሣማ ጋጣ ውስጥ ፈጥፍጧቸዋል። የዚህ አዚማም ሰውዬ ምሥጢር አልገባ ብሎኝ በጭንቀት አለሁ። “አንድ ቀን አኔንም አምላክ ፈርዶብኝ የዚህ መተታም ሰውዬ ሰለባ አሆን እንዴ?” ብዬም ለራሴ አሰጋለሁ።

አለማየሁ ገ/ማርያምን የመሰለ ዓለም አቀፍ ምሁር፤ ዳኛቸው አሰፋን የመሰለ የማኅበራዊ ሣይንስ ሊቅ፤ ሙ.ጥ.ዲ. ዳንኤል ክብረትን የመሰለ ብሔራዊ የዕውቀትና የጥበብ ሙዚየም፤ ሲሣይ አገናን የመሰለ የአውነተኛ ጋዜጠኝነት የውኃ ልክ፤ ብርቱካን ሚዲካን የመሰለች የሰብአዊ መብት ተሟጋችና ዕውቅ ፖለቲከኛ፤ አንዳርጋቸው ጽጌን የመሰለ የዕድሜ ልክ የነጻነት ታጋይ፤ ... ከነበሩበት ሕዝባዊ ቤተሰብነት ነጥሎ ኩስ የነካው አንጨት ያደረገበትን ፕሮቴስታንታዊ መተት ከእግዚአብሔርና ምናልባትም ከወላጅ አባቱ ከሉሲፈር በስተቀር ማንም አያውቅም። እንኳንስ በወፌ ቆመች ደረጃ ድክ ድክ የሚልን ይህን የዜና ቲዩብ ልጅ ይቅርና እነዚህን ጎምቱ የሀገር ዋልታና ምሰሃዎች ገበያ ቢወጡ “ባሊሀ” (<ባሊሀ> ለማለት ነው በገጠርኛ ዘዬ) አንዳይባሉ ጥምብ እርኩሳቸውን አውጥቶታል - ሰባተኛው ንጉሣችን። ተዓምር ነው።

በመሠረቱ የማንም አቦካቶ ወይም ጠበቃ አይደለሁም። የምኖርበት የድህነት ደረጃም ለማንም አንዳልወገንኩ በግልጽ ይናገራል። አንደማንኛውም ኢትዮጵያዊ በአውነተኛ ገቢያ አየተቸገርኩ የዕለት ከለት ሕይወቴን የምገፋ ተራ ዜጋ ነኝ። ከማንም ምንም ስለማልቀበልም ለማንም ማኅበረድ ሳይሰፈልገኝና ሳይኖርብኝም ሳሊናየ ባዘዘኝ እራመዳለሁ። በተመሳሳይ ሁኔታ የዜና ቲዩቡን ወንድሜን ጨምሮ (ልጄም ሊሆን ይችላል) ከፍ ሲል የጠቃቀስኳቸው ወንድሞቼ ከዚህ አዚማም ሰውዬ ምንዳ ወይም መቁሸሽ ተቀብለው ሀገራቸውን ይሸጣሉ ብዬ ማመን ይቸግረኛል - ገንዘብ የጫነች አሀያ የማትደረግምሰው ምሽግ እንደሌለ ባምንምና ገንዘብንም ጠግቦ ከዚህች ምድር የተሰናበተ ሰው መኖሩን ክፋኛ ብጠራጠርም። የዜና ቲዩብ ባለቤት ከሀገር ውጭ በመኖሩ በተለይ በአማራው ማኅበረሰብና በአጠቃላይ ደግሞ አሮሙማን ለማስፋፋት በሚደረገው ሁለገብ ጥረት በኢትዮጵያውያን ላይ እየደረሰ ያለውን የዕለት ከዕለት ግፍና በደል አያውቅም ብዬ ማመን ይከብደኛል። በመተከል፤ በወለጋ፤ በትግራይ፤ በጉራፊርዳ፤ በሰሜን ሸዋ፤ በወሎ፤ በጥቅሉ በመለዋ ኢትዮጵያ በተለይ ባለፉት ሦስት ዓመታት በአማራ ላይ የዘነበውን የመከራ ደፍና ያን ተከትሎ የሚታየውን ማኅበራዊ ምስቅልቅል፤ የሚሊዮኖችን ከመኖሪያ ሥፍቸውና ከእርሻቸው መፈናቀል፤ በማንነታቸው ሳቢያ በአስቃቂ ሁኔታ መገደል፤ መታሰር፤ መጋዘ፤ መታፈን፤ የቢሮክራሲው የዕዝ ጠገግ አንድ ባንድ በአክራሪ አሮሞዎች መያዝ፤ ባንኩም በጀቱም ጦሩም አየር መንገዱም የፌዴራልና የክልል መሥሪያ ቤቱም ሁሉ ከወያኔ ዘመን ባልተናነሰ ምናልባትም በበለጠ ሁኔታ በአንድ ነገድ መጠቃለሉን ዜና ቲዩብ ቢክደው እውነት አትክደውምና ወደፊት በታሪክ መዝገብ ቁልጭ ብሎ ይታያል። ይህን ሁሉ አሳፋሪ አሮሙማዊ ነውርና ወንጀል ለመሸፋፈን በነዜና ቲዩብ የተሄደው ርቀት ከማስተዛዘብም የሚያልፍ ነው። ዐይን የተፈጠረው ለምንና ለመቼስ ነው?

ይህን ከፍ ሲል የተጠቀሰውን ኦሮሙማዊ ወንጀልና የብልግና ተግባር እየተከታተሉ በመረጃና በማሰረጃ በተደገፈ ሁኔታ ማጋለጥ ጥፋቱ እምን ላይ ነው? በእውነት እነዚህን ታታሪ ልጆች ባንዳና የፀረ ኢትዮጵያ ኃይሎች ቅጥረኛ እንደሆኑ አድርጎ ማቅረብ ምን ሊባል ይችላል? እንዲህ ማለት ያለበት ኦሞ-ሸኔ ብቻ ነው።

ይህንን ስል የተሰደበው ሚዲያና የተዘለፉት ጋዜጠኞች አይሳሳቱም ወይ አያጠፉም ለማለት ፈልጌ አይደለም። መሳሳትና ማጥፋት ሰውኛ ነው። የማይሳሳት ሰው፣ ሰው አይደለም - ምናባዊ መልእክ እንጂ። ሲሳሳት ግን “ሆን ብሎ ነው ወይንስ ሳያውቅ፣ ሰውን ለመጉዳት በሚራና በተንኮል ነው ወይንስ መረጃው ኖሮት ማሰረጃ ሳይኖረው በቅንነት የሠራው ጥፋት ነው” ብሎ ማጣራትና ስህተት ተፈጥሮ ሲገኝ በጨዋ ደምብ በመወቃቀስ ማስተካከል ይገባል እንጂ በአንድ ጎራ እንደሚገኙ የሚታሙ ሰዎች በዚህ ደረጃ መወራረፍ ብስለትን አያሳይም። መሳደብ ወይም መዘለፍ ደግሞ የደካማ አስተሳሰብ ውሻል ወይም ወሽመጥ እንጂ የመልካም ሰዎች መገለጫ አይደለም (ውሻልን ለማወቅ አናጢን ጠይቅ፤ ወሽመጥን ለማወቅ ደግሞ ልብስ ሰፊን ጠይቅ)። ሰዎች የያዙት ሃሳብ እንደማያሸንፍ ሲገምቱ ወይም በክርክር ማሸነፍ ሲያቅታቸው እንደፈረደበት የየጁ ደብተራ ቅኔንና ቀረርቶን በማዛነቅ ታዛቢን ሳይቀር ማደናገር ምርጫቸው ያደርጋሉ።

ዝምታ አንዳንዴ በርግጥም ወርቅ ነው። በአንድ የትግል ጎራ ውስጥ የተሰለፉ ሰዎች መወቃቀስ ካለባቸው ሳይፈራረጁና ሳይዛዛቱ በጨዋነት ይሁን። ለማንም በማይጠቅም ይልቁንም ጠላትን በሚረዳ መልኩ ቢናቸፉ የትግሉን ውጤት ባይለውጡትም የትግሉን ዕድሜ ያራዝሙታልና ስከን ማለቱ ይበጃል። በስድብና በዘለፉ ዲግሪ የለም - ሀገርም በዚህ አይቀናም። በስድብና በዘለፉ ባለጌነትንና ሥራየቤታዊ ስብዕናን ከመግለጽ ባሻጋር ብልሳነትንና አስተዋይነትን እንዲሁም የወደፊት ተመራጭነትንም አያመለክትም። ብዙ መማርንና ማወቅን በስድብ ግዝፈትና በማስቀየም ብልጫ ማሳየት አንችልም - በትግስተኛነትና በሆደ ሰፊነት እንጂ። ብዙ የተሳደበ ቢሾምና ቢሸለም ኖሮ ጌታቸው ረዳና በረከት ስምዖን ይሄኔ አስር ቤትና ጉድባ ውስጥ ሳይሆን በኦክስፎርድና በካምብሪድጅ ዩኒቨርሲቲዎች መምህራን በሆኑ ነበር። በእውነት አልታደልንም። ምሁሩ ምሁርነቱን አጉልቶ ማሳየት የሚፈልገው በምርምርና ጥናት ሥራው ሳይሆን በመጀነንና በጉራ እንዲሁም በክት ስድቦቹ ሰውን በማዋረድ ነው። የመንግሥት ባለሥልጣንም፤ የዕድር ሰብሳቢውም፤ የሰበካ ጉባኤ ሊቀ መንበሩም፤ የሀገር መሪውም ... እንደዚሁ ናቸው። ጥበብንና አስተዋይነትን የሚያሳዩ ሰዎች አየጠፉ ነው። ቢኖሩም መድረኩ ለነሱ ክፍት የማይሆንና አነሱን የሚጠየቁ ነው። ለማንኛውም ኢትዮ-30ዎችም ከዚህ ደብዳቤዎ አንዳች ግንዛቤ በመጨበጥ ሰውን ስትተቹ ከአካላዊ እንቅስቃሴያችሁ ጀምሮ ጨዋነትን አሳዩ፤ ንቀትንና ትዕቢትን ከኔም በላይ አዋቂነት ለሣር ማለትን ገንዘባችሁ ከማድረግ ተቆጠቡ። በዚህች ምድር አንድም የሚያኮራ ነገር የለም። ራቂታችንን መጣን፤ ራቂታችንን እንሄዳለን። ሁሉ ነገር እንደጥላ አላፊ ጠፊ ነውና እንከባበር። መከባበር ብዙ ወጪ የለውም፤ አለመከባበር ግን ብዙ ወጪ አለው - ይሄውና እኔን ሳይቀር ያለ እንቅልፍ አሳድሮ አሁንም ኮምፒውተራ ላይ ጎልቶኛል - የወዳጆቹ አለመከባበር ያመጣብኝ ጣጣ መሆኑ ነው እንግዲህ። ተከባብረን ሃሳቦችን ብቻ በማጋጨት ልክ እንደኤሌክትሪክ ለሁሉም የሚጠቅም የዕውቀት ብርሃን እንፍጠር። እንደሸምበቆ ወደላይ እንጂ እንደካሮት ወደታች ማደጉን እንተው። አልጠቀመንም፤ አይጠቅመንምም። ከታናናሾቻችንም እንማር፤ ከየትም መማር ጥቅም እንጂ ጉዳት የለውም።

ወታደር የነበረ፣ በትምህርት እምብዝም ያልገፋ፣ ሀገር ቁጥ ጂንካ አካባቢ የሚኖር ታሪኩ ጋንኪሲ የሚባል ከትምህርትም፣ ከገንዘብም፣ ከዝናም፣ ከአንጻራዊ ሥልጣኔም... የራቀ ተራ ዜጋ ይህን ሁሉ “የተማረና የተመራመረ” ኢትዮጵያዊ ስድስት ደቂቃ በማትፈጅ ሙዚቃው በቂጡ ቁጭ አደረገው! ዶክተር የለ ፕሮፌሰር፣ ልሂቅ የለ ደቂቅ፣ ጠ/ሚንስትር የለ ፕሬዝደንት፣ ኢማም የለ ፓትርያርክ፣ ዲያቆን የለ ቀሲስ፣ ሀብታም የለ ድሃ፣ ታዋቂነት የለ ተሰሚነት ... ሁሉንም ባዶውን አስቀረው። ሁሉንም አፋን አስያዘ።

ምን ብሎ?

በዲህታ ጊና ዘፈኑ “እኔና አዳም አንድ አባቴ፤ አንቺና ሔዋን አንድ አጥንቴ፤ ታዲያ - ይገባ የመጣሁት ይገባ እምመለሰው፤ አንድም ነገር የለም፤ ታዲያ - ምርጡ ዘር - እንክርዳድ - ማነው ያለው፤ የምድር ሥራ እንጂ እሚያስጠይቅ፤ በሱ ፊት ስንቆም ዘር አያጸድቅም...” ብሎ። ፈጣሪ ፊቱን በቶሎ ይመልስልን።